

L'APUNT FINAL

Judit Pujadó

EL POU

Henry J. Molise arrissa la cinquantena. És escriptor i guionista. Un autor mediocre, segons opina -gens compassiu- un dels seus fills. A més està a l'atur, una condició que, per descomptat, no l'ajuda a mirar el futur amb optimisme. De tant en tant en Henry somia que anirà a Roma. Ho té tot força pensat. De fet, anar a Roma i viure-hi un temps és un d'aquells somnis que ja tenia de jove i que ha hagut d'anar posposant. Aixecar els dies i pujar una tribu de quatre fills tampoc no és fàcil, ni tan sols fent de guionista de sèries per a televisions americanes.

Enfilat a l'escala de la maduresa, el panorama que ofereix la família tampoc no és gaire engrescador. En Henry s'adona que, ai las!, els fills comencen a ser tan grans que semblen uns perfectes desconeguts. Fan coses inexplicables. Sovint es comporten com forasters. Ell prova, endebades, de trobar en el passat la brúixola que li permeti entendre'ls. Per molt que pugui preveure el comportament de la seva dona, la Harriet, al final li passa el mateix: arriba un punt que se li escapa. I és que les persones mai no ens arribem a conèixer prou del tot, per anys que faci que estiguem junts, per més llaços que ens uneixin els uns amb els altres.

Qui no té a dins una Roma on voldria haver viscut? O somnis que no es poden compartir o camins exclusius? Tots tenim un misteri. Un pou, i no deixem a ningú la corda per baixar-hi, per molt que ens estímem, per més que ens avinguem. En Henry és un personatge de John Fante i tot això passa a la novel·la *A l'oest de Roma*, que ha traduït Martí Sales per a Edicions de 1984. A les novel·les també cadascú hi busca coses diferents. Hi ha novel·les que són com una finestra per provar d'entendre la vida.

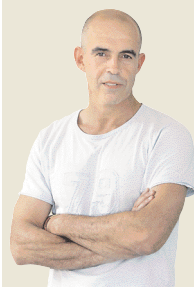
CONTRACORRENT

Rita Valero

CANTANT I COMPOSITORA

«Ens convé gaudir de la vida i despenitarnos més sovint»

► Rita Valero reivindica el costat fosc de les persones

ENTREVISTA DE
Albert Soler
GIRONA

«La llengua és molt curiosa, sempre vol descobrir noves sensacions»

Rita Valero presenta aquesta nit (22:30h) a la sala Alter Ego de Palafrugell el seu primer disc en solitari, «Rita Valero 100%», on en 12 temes en castellà i 3 en català aplega tot tipus d'estils musicals

P Lo que se da no se quita?

R Això em diuen algunes vegades. I la veritat és que m'ho aplico, sí, jo dono i després no ho prenc. Quan dono, dono.

P I què dóna?

R Autenticitat, naturalitat...

P I es dóna al cent per cent, he de pensar del títol del disc...

R Totalment, jo sóc molt honesta. En el sentit que si em sento alegre, crearé un tema alegre, i si em sento trapella, un tema trapella. Per això la meua música

explica molt bé les meves emocions.

P Té un tema que es titula «Vivir des-peinà». Li va la gresca, oi?

R És clar que em va la gresca, absolutament. Em penso que ens convé gaudir de la vida i despenitarnos més sovint. Però, quan convé, també puc anar feta un pinzell, no cregui.

P No ho dubto, però té un tema anomenat «Tancant bars». No sap que als bars s'hi reuneix a darrera hora el pitjor de cada casa?

R No ho crec pas. Tots tenim un costat fosc, però si el sabem aprofitar, el podem convertir en el nostre gran trumfo.

P Quin és el seu costat fosc?

R Ha, ha. No l'hi diré, però li asseguro que el costat fosc es pot arribar a convertir en la nostra millor cara. En lloc de

negar-lo o ocultar-lo, l'hem d'integrar-la a la nostra personalitat.

P He vist que a la seva web hi ha un apartat on tothom pot escriure un desig. Té complex de Santa Claus?

R (Riallada) Però que quedi clar que es tracta de desitjos musicals o artístics, res més enllà d'això.

P Vigili, que a la xarxa hi ha molt de viciós...

R Ho sé, ho sé. Però de moment totes les peticions han sigut molt correctes. I si hi ha algú que es passa... doncs m'ho agafaré rient (riu).

P «Llengua curiosa»? La veig ben normal, la seva.

R La llengua és molt curiosa, sempre vol descobrir noves sensacions. Per això la tenim, no? Per esbrinar quan una cosa és dolça, és salada, és amargant...

P Però jo preguntava en concret per la seva. És molt inquieta?

R Sí que ho és, sí (riu). Com totes.

P «Canalla». Doni-me'n el nom d'algun.

R Jo faig servir l'expressió en un sentit positiu. Els que em vénen al cap són canalles en el mal sentit. Jo parlo de canalla com a persona divertida i una mica trapella.

P A les dones no els agraden els bons nois, oi?

R És que la canalla sóc jo!

El teu estudi de cuines SANTOS a la Bisbal d'Empordà
SANTOS CALVAI INTERIORS Plaça Portes 17-18 La Bisbal d'Empordà T. 972 842 777

OBERTURES ALUMINI - PVC
a la seva mida

OR METAL
972 47 61 27 / ormetal.es

PACK ULLERES COMPLETES

MONOFOCALS: 40€
PROGRESSIUS: 80€
PROGRESSIUS DIGITALS: 100€

novòptica
CENTRE ÒPTIC

Plaça Salvador Espriu, 5
GIRONA 972 21 26 43
www.novoptica.girona.com